

DE GOEDE URE

Dat was toch maar een gelukkig toeval zouden we zoo zeggen. Zacheüs is op een wilden vijgeboom geklommen, om Jezus te zien, en Jezus heeft ter zelfder tijd het voornemen opgevat, om in zijn huis te komen. Een gelukkige samenloop van omstandigheden.

Maar het is toch eigenlijk wel iets anders. Zacheüs wilde Jezus zien. Geen ijdele nieuwsgierigheid dreef hem, maar echte belangstelling. De nood zijner ziel drijft hem tot Jezus, bij Wien hij alleen redding kan vinden. Menschen, die enkel uit ijdele nieuwsgierigheid zich naar deze of die plaats begeven, menschen vooral, die rijk zijn en een zekere waardigheid hebben op te houden, klimmen gewoonlijk niet in een boom, om beter te kunnen zien. Dat doet alleen een Zacheüs, die zóó naar Jezus verlangt, die door den nood zijner ziel zóó krachtig naar Jezus toegedreven wordt, dat hij er zich niets meer van aantrekt, wat de menschen van hem zeggen.

Maar als Zacheüs uitgaat, om Jezus te zien, heeft er in zijn hart al een groot wonder plaats gevonden. Hij heeft zijn zonde en schuld leeren kennen. De Heilige Geest heeft hem ziende gemaakt. Dit is niet zijn eigen verdienste, daar heeft hij niets toe of af gedaan. Het wonder was er, het had in hem plaats, zonder dat hij wist hoe of vanwaar. En toen hij uitging om Jezus te zien, had de Heiland al lang naar hem gezien, al wist hij het ook niet.

En nu zegt Jezus: Haast u en kom af, want Ik moet heden in uw huis blijven.

Dit was maar geen toeval. Tusschen het uitgaan van Zacheüs, om Jezus te zien en de komst van den Heiland in zijn huis, is een onlosmakelijk verband. Het werk, reeds in het hart van Zacheüs begonnen, wordt nu voortgezet. Dat alleen is het. En daarom ook alleen zegt de Heiland, dat Hij heden in het huis van Zacheüs moet zijn. Niet, dat iemand Hem dwingen kon. Niet, dat Zacheüs, omdat hij nu toch was uitgegaan, het eigenlijk verdiend had, dat Jezus bij hem zijn intrek nam. Aan den kant van Zacheüs was er geen verdienste. Hij ontving enkel genade.

Maar de Heiland zet altijd het eens door Hem begonnen werk voort. Hij laat er niet van af. En dáárom moet Hij nu in het huis van Zacheüs zijn.

* * *

En zie nu, hoe Jezus het eenig goede oogenblik uitkiest. Heden. Niet gisteren, niet morgen, maar heden. Nu is het genadewerk in het hart van Zacheüs juist zóó ver gevorderd, dat de Heiland in zijn huis moet zijn. Nu is Zacheüs er toe bereid gemaakt, om Hem met blijdschap te ontvangen. En

En als Jezus aan die plaats kwam, opwaarts ziende zag Hij hem en zeide tot hem: Zacheüs, haast u en kom af: want Ik moet heden in uw huis blijven. Lucas 19 : 5.

van dat bereid-zijn heeft Zacheüs juist getuigenis afgelegd. Zie hem maar haastig vooruit loopen, om tijd te hebben voor zijn voornemen, in den wilden vijgeboom te klimmen. Zie hem maar ongevoelig voor de spottende opmerkingen van vrienden en bekenden. Zie hem straks maar blijde zijn woning openen voor den binnentrekkenden gast.

Jezus weet dat alles en daarom komt hij nu. Nu kan Zacheüs niet langer buiten Jezus, maar nu behoeft hij ook niet langer buiten Jezus. De Heiland weet dat en komt ter rechter tijd op het juiste uur.

En zóó gaat het nog altijd. Eerst komt de kennis van zonde en ellende. De angst en de zielebenauwdheid. Niet steeds op dezelfde wijze komt het zondebewustzijn. Soms, in enkele gevallen, komt het plotseling, komt het met schrik en ontzetting, is het als de inslaande bliksem. Zeer vaak komt het langzaam en geleidelijk, is het langen tijd, bijna onmerkbaar, groeiend. Het kan reeds zijn in een kinderhart; het kan komen op lateren leeftijd. Maar het komt in ieder, tot wien de Heiland in wil komen. En dan drijft het ons uit tot Jezus. Dat gaat niet zonder verzet van onze zijde. Wij willen niet. Wij probeeren het misschien op duizend manieren. Wij willen ons zelf blijven. Wij willen onze verlossing verdienen. Wij willen tenminste eerst de genade des Heeren waardig worden.

Maar dat alles baat niets. En eindelijk moeten we naar Jezus. We willen Jezus zien. Niets houdt ons meer terug. Geen valsche schaamte, geen vrees voor bespotting, geen angst voor het verlies van vriendschap en ouderliefde.

En zie, eerst dan komt de Heiland. O, Hij was er wel eerder, Hij zag ons wel, Hij werkte wel in ons met Zijn Geest. Maar wij wisten het niet, wij gingen nog niet tot Hem uit, wij bleven nog van verre staan.

Maar nu, nu komt de Heiland. Nu is het Zijn tijd.

O, als we nu maar niet moedeloos worden, als we Jezus niet dadelijk zien. Laat ons doen als Zacheüs. Hij maakte van de gelegenheid gebruik. Hij klom op een wilden vijgeboom. En zoo kunnen en moeten ook wij van de middelen, die ons ten dienste staan, gebruik maken. Willen wij Jezus zien? Och, laten wij dan toch Zijn Woord onderzoeken. Willen wij Jezus zien? Laten wij dan gaan naar de plaats, waar Zijn volk vergadert. Dan zien wij Jezus. Hij komt, omdat Hij weet, dat het nu Zijn oogenblik is. Hij komt, omdat Hij weet, dat we Hem nu niet langer kunnen missen. En ook wij hooren Zijn stem: Ik moet heden in uw huis blijven.

K.